

**עין משפט
נר מצוה**

בוא א מתי פ"ג מהל' אטורי
צלה הלכה ו ו י סג
לארן קטו טו"ע י"ד סימן
רמב"ם סוף ג' ג'
בוא ב טו"ע אה"ע ס' מ
סוף ז'
בוא ג ד מ"י פ"ג מהל' אשוח
הלכה ד סג ע"ן מה
טו"ע"ע שס ע"י מ"י וי"מ'
בוא ד מ"י פ"ה מהל'
מומנות הלכה ט'
טו"ע"ע י"ד ס' שלל סוף נה:

תורה אור השלם
1. משפט אחד יתקף לכם
בפר באורך יתקף פי אני ??
אלהיכם: ויקרא כו כב
2. הכזה יתקף צום אבדורו
יום ענות ארם נפשו הלבך
באגון ראשו וקטן ואפר
יציע הלזה תקרא צום ויום
רצון לך? ישעיהו נה ה

תום ר"י הוקן
משפט כתיב ביה. דחתיב
ויקרא כד, כב) כשב משפט
אחד יהיה לכם כנר באורה.
דמודקו ליה כי דינא. פירוש
שודיעונו מקצת מצות קלות
ומקצת מצות חמורות הלכך
לאו כידו הוא. אלא מנתה.
איכא מאן דרייק דעבר הלכות
מישראל כשם שאין צריך
לקבל עליו מצות שכבר קבלם
כשטבל לשם עבודת כדאיא
בפוק החולין ויבמות זו,
ב, ע"ש"ן כן אין צריך ג'
לטבילתו, והיינו דשיאי ליה
משום דהשתא דעת אחרת.
והי"ם ז"ל תב בקדושה פ"ג
[הי"ב] דצריך ג', ואיכא מאן
דמפרש דגבי עובד כוכבים
לאו כידו דמודקו ליה ג',
אבל ה"קא גבי ישראל
שרוצה לשחרר שפחות דאי
מודקו ליה ג' ובידו הוא.
והעיקר הדין פירושה גבי ג'
שצריך ג' שודיעונו מצות
קלות וחמורות מאן יימר
שימצא ת"ח ראויים להודיע,
אבל גבי עבר הלכות מישראל
אע"ג דבעי ג' הואיל א"י
צריכים חכמים דאי ימצא
ובידו הוא, שכל אדם לך שם
דמצוה קעביר, ומשום הכי
שני ליה דהשתא דעת אחרת,
ולזה כיון ר"ש במ"ש במעלה.
כתב ר"ש דעת אחרת.
בהמה האב דעת אחרת.
ע"כ. כלומר לא שייך הכא א'
מחוסר מעשה שבתשחררה
היא בריה אחרת שאין לה
שום דמיון [עכשיו] עם מה
שהיה תחילה. אלא הוא וכו'.
שהאשה אותה בריה שהיא
קודם הנת היא לאחר שנרשה
ה"י דהו קדושי. אין בידו
שגוישה, כי אמרין כל שבידו
לאו כמחוסר מעשה דמי
במה שא"צ דעת אחרת, אבל
היא שצריך דעת אחרת, אי
חשבת מה שבידו לעשות
כאילו נעשה, לא תחשוב
רצויה אלא כמו שהיא עתה,
שכא* אלו נעשה לא היתה
מתרצית שוה שנתרצית עתה
מפני שאינו שוה כלום והני
קדושי ודהשתא הוא דיינין
להו ואתנ כלוב. וכן היא
שנת התלמוד דמותי ומשני
תירון שאינו מספיק אלא
לאותה קושיא ומשני התלמוד
כדי שיקשה ובתו הכי מקשה
ומשני, ובסוף משני תירון
שהוא מספיק לכל הקדושות.
תפשוט. הואיל דאמר דמפני
שאין בידו לקדשה משגושה
[לא] הו קדושי השתא.
דלמא. פיר"ש משום הכי
מספקא ליה לר' אושעיא

סב:

גר צריך שלשה משפט כתיב ביה כדון. נראה דוקא צקבלת מצות
הוא דבעינן ג' אצל בטבילה צדח סגיא* אס כבר קיבל עליו
המצוות וראה מהיהא דיבמות (דף מה:*) דקאמר התם ההוא דהו קרי
ליה צר ארמאי פירוש משום דמל ולא טבל אמר ריב"ל מי לא טבל

לקריו כלומר וכי לא ראה קרי מימיו
לצריך לטבול א"כ משמע מדפסיק
בטבילה קריו משמע דלא בעינן
שלשה ומהו קשה מהא דלמך (שס
דף מ:*) דמוטיצין אותה צמים עד
לאורה ושני תלמידי חכמים יושבים
במצוץ ומודיעין לה מנקטת מצות קלות
ומקצת חמורות ופריך והא בעינן
שלשה ומשני תני שלשה אלמא משמע
לעבולה נמי בעינן שלשה ויש לומר
דדאי למצה בעינן שלשה אצל לא
לעכז אי נמי י"ל דהא דבעי שלשה
היינו עומא משום צקבלת מצות ור"ת
משום צקבלת מצות נמי אמאי בעינן
שלשה והרי הודאות והלואות דכמי
צפן משפט*) ופ"ה אמרין צנסהדרין
(דף ג.) דין אפילו יחיד ויש לומר
דיש לנו להשוותן לגזילות וחבלות
לעולם בעי שלשה*) דכל היכא דליכא
לאקושי לקולה ולחומרלה לחומרלה
מומחין ור"ת א"כ ליצעי מומחין כמו
גזילות וחבלות ויש לומר דשלימותיהו
עבדינן כדאמרין בגיטין* (דף פמ:*)
עוד אמר הר"ר נתנאל דגנר כתיב
לדורותיכם*) דמשמע צכל ענין אע"ג
שאין מומחין דעל כרחק השתא
ליכא מומחין שהרי אין סמויין
ולדורותיכם משמע לדורות עולם*:
אלא מעתה הנותן פרוטה לשפחה
כ"ו. ממה אמאי לא משני
נמי הכא מי יימר דמודקו ליה מלתא
כדמשני לעיל וא"כ אינו צידו וי"ל
דסוגיא זו אמאי כמ"ד ציבמות
(דף מ:*) עזר אין חייב צקבלת
מצות לאחר שחרור לפי שהיה חייב
קודם שחרור צמצות אשה* א"כ צשעת
קיינו הו טעבלין אותו כדי לקבל
המצוות וטבילה דלאחר שחרור היינו
טבילת גר והיהא לא בעי שלשה:
נהי דבידו לגרשה בידו לקדשה.
ה"ה נמי דמצי לשנויי לעיל הכי:

**ואמר רבי חנינא לא שנו אלא
שאין אשתו מעוברת.**
פ"י צונטרס דאירי אליצא דר"א
צן יעקב צולין*) רצנן אין אדם מקנה
דבר שלא צא לעולם אלא אפילו
מעוברת לאו כלום הוא ור"ת מנ"ל
לרבי חנינא דאירי כשאין אשתו
מעוברת ורבי אליעזר צן יעקב היא
ודלמא אירי אף כשאשתו מעוברת
ורצנן היא ור"ת אמאי קאמר לא שנו
וי"ל משום דכחולה צרייתא צצסמן
הכי את מקודשת וכו' לאחר שאתמיר
רבי דקמני רבי מאיר אומה מקודשת
(*) ולא תני צדהיהו זו אס ילדה
אשתך נקבה כו' אלמא קסנר דאפילו
ר' מאיר מודה דלינה מקודשת היכא
דלמר ליה אס ילדה אשתך נקבה ורבי

מאיר ורבי אליעזר אמרו דבר אחד
רבי חנינא דפרש דלא אמר רבי אליעזר צן יעקב אלא כשאין
אשתו מעוברת וכו' כדפרי' דהא רבי אליעזר צן יעקב מודה
היכא דלמר לו אס ילדה אשתך נקבה לאו כלום הוא ונראה
דאע"ג דהלכה כרבי אליעזר צן יעקב צעלמא דקצ ונקי הוא
הכא לית הלכתא כוותיה ולאו ככוליה תנאי דלמרי אדם מקנה
שלצ"ל דהא פליגי צצ"מ (דף סו:*) רב נחמן ורב הונא צמוכר
לחזור צו משצלו לעולם אין יכול לחזור צו (ס') ואדם מקנה דבר
צו דאין אדם מקנה דבר שלא צא לעולם וזה מוכרן קודם צצלו

דעצידא דפסידה כי לא משקה לה כדמצינא לה הלכך כמי שלא צאה
לעולם כלל הוא: אפילו צשם דצי שקיא. הואיל והגיע לכלל צשמת:
ודצי הלל צין לרצה צין לרצ ציוסף הוכר עוצרה צענין דומיא
דצשמת דהא נמי צשמת דצי כיצשא הוא שגמרו צידו צשמים:
שלא צא לעולם. ציאה גמורה כי הכא דלא הציא שליש:
לא

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

האומר פרק שלישי קידושין

לר"ד שלשה. ישראלים שזוקקין לו להטבילו ולהודיעו מקצת מצות קלות
וחמורות כדאמר ציבמות (דף מ:*) : **משפט כתיב ביה.** משפט אחד יהיה
לכם כגר כאזרח: מי יימר דמודקו ליה. הלכך לאו צידו הוא: **כפי**
נמי דהו קידושין. הואיל וצידו לשחררה ולקדשה: ה"ג **מעיקרא צמה**
והשפט דעם אחרים. הלכך אין מחוסר

מעשה גדול מזה: ה"ג **הנוסן פרוטה**
לאשמו ואמר הרי אס מקודש לי לאחר
שאגרשיך אינה מקודשת. אס גירשה
הכי נמי דהו קידושין לרבי יוחנן:
צידו לקדשה. צתמיה וכי צידו לקדשה
אס יגרשנה שמה לא תמרה צקידושו:
פפשוט דבעי רבי אושעיא. מהא
דלמרון דמשום דאין צידו לקדשה
משגירשנה לא הו קידושין ולא מדי
תפשוט דבעי ר' אושעיא נמי דלא
הו קידושין דהשתא חלין לכשיגרשנה:
דלמא כי כיני דפסי כו'. כלומר
להכי מספקא ליה לרבי אושעיא צהא
משום דליכא למימר דלמא צצירא לן
מגו דאי צעי לקדושי השתא מקדשי
תפסי צה קידושין לאחר זמן מהשתא
צצל המקדש את אשמו לא חויה השתא
למתפס קדושי שהרי מקודשת ועומדת:
סניא כווסיה דרבי יוחנן. דכל צצידו
לאו כמחוסר מעשה דמי: **אצל אס**
אמר לכשיטלו סרומה ויטלוו דרבי
קיימין. הואיל וצידו למלוש ולהפריש:
יסר על כן. אפילו מה שאין צידו
דקצנר אדם מקדש ומקנה דשלצ"ל:
לכשיצילו שליש. שעדיין לא הציאו
שליש ואין צידו למלוש ולהפריש
דצצוזה שלא הציאה שליש לאו תצוזה
היא (ס' כדגמר צר"ה (דף יג.) מועשת
את המצוה לשלש*) אל תקרי לשלש אלא
לשליש: **אלא צשחת.** שאע"פ שלא
תצצלו הגרעינין שליש או אפ"י עדיין
לא לצצלו חמישים שמת מיהא הו
וראו לקצור ולהאכיל לצמה דמדי
דמינכר וחשוב הוא: **אצל צאגס.**

שאינה אלא צמחיס רכיס ולקמן מפרש
מאי משמע דהאי אגס לישנא דרובצלא
הוא (ס' אר"א דאמר קרא הלכוף כאגמון ראשו
כמאן אזלא הא דתניא האומר לחברו אם
ילדה אשתך נקבה מקודשת לי לא אמר
כלום וא"ר חנינא לא שנו אלא אשתו
מעוברת אבל אשתו מעוברת דבריו קיימין
כמאן אי כרבה כשהוכר עוברת אי כרב יוסף
אע"פ שלא הוכר עוברת ואיכא דאמרי אמר
רבה לא א"ר אליעזר בן יעקב בשחת
דבי כיבשא אבל בשחת דבי שקיא לא רב
יוסף אמר אפילו בשחת דבי שקיא כמאן
אזלא הא דתניא האומר לחבירו אם ילדה
אשתך נקבה מקודשת לי לא אמר כלום
ואמר רבי חנינא לא שנו אלא אשתו
מעוברת אבל אשתו מעוברת דבריו קיימים
כמאן כשהוכר עוברת ודברי הכל אמר אביי
רבי אליעזר בן יעקב ורבי ורבי מאיר כולהו
ס' סבירא להו אדם מקנה דשלב"ל רבי
אליעזר בן יעקב הא דאמרן רבי דתניא
לא

דעצידא דפסידה כי לא משקה לה כדמצינא לה הלכך כמי שלא צאה
לעולם כלל הוא: אפילו צשם דצי שקיא. הואיל והגיע לכלל צשמת:
ודצי הלל צין לרצה צין לרצ ציוסף הוכר עוצרה צענין דומיא
דצשמת דהא נמי צשמת דצי כיצשא הוא שגמרו צידו צשמים:
שלא צא לעולם. ציאה גמורה כי הכא דלא הציא שליש:
לא

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

דעצידא לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).

מסורת הש"ס

א) צימות מו: מו. א.) [בכמ"י
טקף: לה], א) [בכמ"ב
ד: משתקדש ויגדליל],
ד) [בכמ"י: מתקף לה רב
אושעיא אלא מעמה הנומן וכו'
שגרשיך ה"י לר' יוחנן. ומיכה
א"ינה מקודשת] ליתא.
ה) דמריס ג, ו) [בגדרים:
השפאל. ועין ריב"א ושלילן],
ו) [מספקא פ"צ דמרומו
ה"י], ה) צימות כג, ט) [ר"ת
אמר ר' אלעזר. וכו"ה צש"ל
(ובדפ"ר ר' אליעזר). ועי' צבת
ד"י: א.) ס' [צ"ל דמקן], ו) [צ"ל
דמקן], ז) צימות כג: והתם
מחשיב נמי אמוראי וגם ר'
עקיבא גיטין י: טכ: צ"מ לג:
צ"ב עט: קס: קלף. קמא:
קמ"ו, ט) [בדפ"ר: כדגמ/
וידליל דמגריטן], ו) [ויקרא
כה, כ"א], ז) [במשה"ל
ובדפ"ר: כמז: הא מעוברת],
ט) וצימות מט ע"צ, ט) וחס
ד"ה מי לא], ז) [ויקרא יט, וו],
ק) [סנהדרין שס, ט] [למקן
סמ ע"א], ט) וחס ד"ה
ד"ה מי לא], ז) [במכ"ט טו, ד],
א) [צ"ל דלמקן. או רמנן [צ"ל]
אין], ז) [כמוצ"ב י"ג ע"א],
א) [ימקן דסכר כ"ן כל צצדו
לא], ד) [דייעין. מגדיל],
ה) [ימקן דסכר כ"ן לא],

הגהות הב"ח

ה) תוס' ד"ה ואמר וכו'
מקודשת לא מני צצדישו
בבא ז' א"ז: ו) (ג) בא"ד אדאם
מקנה:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

מוסף תוספות

הובא בעמוד קודם.

תוס' ר"י הוקן (המשך)

בפרוטה היום ובפרוטה לאחר
שאגרשיך אע"פ שכאן דעת
אחרת הואיל והגרשין בידו
הוא מתרצית עתה להתקדש
ואי תפיס בידו קדושי דבתר
שעתא, והטעם דהגרשין
שהם בידו לאו כמחוסר
מעשה דמי ובאילו נעשה
הוא, ורצויה חשבין רציו
שהרי מתרצית להתקדש לו,
הלכך היא לה מקודשת
כלומר שאם גירשה צריכה
גט מקדושין שנים דאיסורא
הוא ולחומרן בעדיקן. ואע"ג
דבגריים פקד ד' נדחים
[ל, א] מסיק עלה דהאי
ביציא דרבי אושעיא דאשה
כפראה אחרים דמיא, כלומר
ואינה מקודשת, לחומרא
בעדיקן ואהאי שטאן סמכין.
ומסתברא ששם גירשה
מקדושין פרוטה ראשונה ובא
אחר וקדישה צריכה כז מזה
ומזה. ואע"פ שכתב הר"ם
פ"ו [הי"ד] דמקדושת, לא
ר"ל אלא צצריכה הימנו גט
ולחומרא היא מקודשת ולא
קולא. וזה אין בו ספק. יתר
על כן. אפילו מה שאינו בידו
דקסבר אדם מקדש ומקנה
דבר שלא בא לעולם שהרי
לא הביאה שליש עדיין ואין
בידו תלמוד ולהפריש תרומה
מתבואה עד שתביא שליש
כדאיאת בראש השנה [יב,
ב]. בשחת. שלא תבשל
הגרעינין או לא לבלבו החטים
דכיון דראוי לקצור ולהאכיל
בלמה מנכר וחשוב הוא.
אבל באגם. שאינם אלא
צמחים רכיס. [ולקמן מפרש
אין קראין אגם. בבבולא. אין
בעל מבצין ועולה מן המין
ויש בו כדי לכוף. כמאן אזלא הא דתניא. אורבי חנינא קאי כמאן פ"י אמתני' דאם אשתו מעוברת דבריו קיימים דבר שבו
מקצתו לעולם כקנייא. כשהוכר עוברת הוא. דהא תנן גבי תבואה כשהיא שחת גדולה הרבה שהיא ראויה לקצור, אבל גדולה
מעט שאינה אלא כמו אגס*) הרי דכותה גבי אשה כשהיא מעוברת [נמי כשהוכר עוברת]. וכתב הר"ש דהא ר"ד חנינא כו'
אליעזר [בן יעקב] קיימא דמשנתו קב ונקי. דבי כבשה. שדה בית הבעל שא"צ אלא לפי גשמים. דבי שקיא. שדה בית
השלחין שצריך להקדושה תמיר אפ"י שהיא שחת לא אמר דעבריא דפסדא אי לא משקי לה כדבעי לה,
*אולי צ"ל ת"מ לחשוב שנתרצה בקדושינו כמו שרצונה עכשיו דשמת (ד"ו).